

Εγώ αυτήν την Θεία δεν την ξέρω, εγώ σε εσάς μίλησα

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=170656>]

«Δευτέρα πρωί 7 η ώρα βρισκόμουν στο Μήλεσι, η πόρτα η κάτω, που πάντα ήταν κλειστή, ήταν ορθάνοιχτη· με περίμενε. Ανέβηκα στο κελλί του επάνω από τις σκάλες, με περίμενε μόνος του και, μόλις βλέπω ότι δεν υπάρχει κανείς, του φωνάζω:

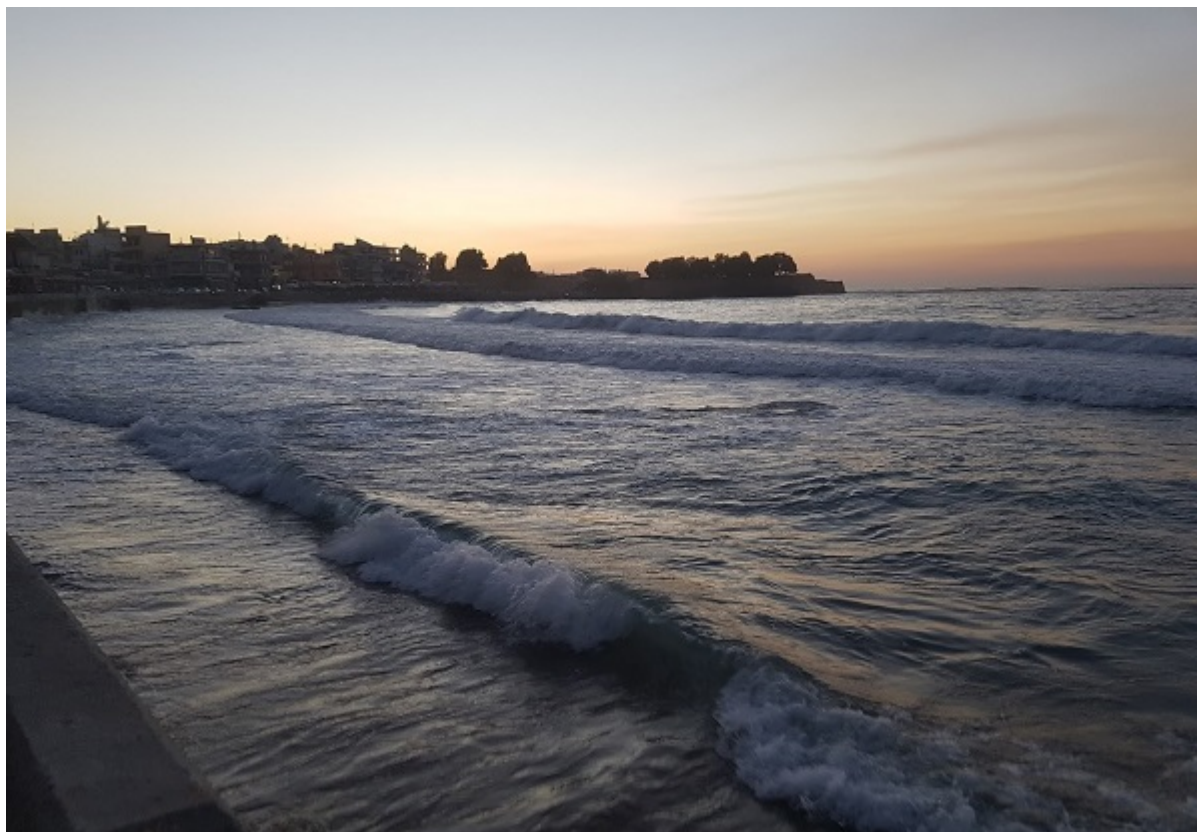
— Σας ευχαριστώ, Γέροντα, που με την προσευχή σας με κάνατε να βλέπω. Μου λέει:

— Δεν σε άκουσα, έλα εδώ κοντά μου. Πλησιάζω κοντά του, γονατίζω, του φιλάω το χέρι και του λέω:

— Σε ευχαριστώ, που με έκανες και βλέπω. Και σηκώνει το χέρι του και μου δίνει δυο δυνατά χαστούκια με τέτοια δύναμη που απόρησα και του λέω:

— Γέροντα, τι σας έκανα; πού βρήκατε τέτοια δύναμη και με χτυπάτε;

— Εγώ σε έκανα καλά; ποιος σου το είπε αυτό; Η Θεία Χάρις σε έκανε καλά.

— Εγώ αυτήν την θεία δεν την ξέρω, εγώ σε εσάς μίλησα, εσάς παρακάλεσα, δεν παρακάλεσα την θεία χάρις. Φαντάστηκα ότι είναι κάποια θεία.

— Ποια θεία, βρε; Η Χάρις του Θεού σε βοήθησε, όχι εγώ. Το είπες πουθενά;

— Βέβαια το είπα στην αδελφή την γιατρίνα.

— Πάρτην τώρα τηλέφωνο και πες της ότι είπε ο Γέροντας «μέχρι να πεθάνω έχετε και οι δύο κανόνα να μην πήτε σε κανέναν τίποτα!». Τώρα πάρτην. Την παίρνω και της λέω:

— Αδελφή, είμαι μαζί με τον Γέροντα.

— Την ευχή του.

— Ναι, την ευχή του αλλά έχω να σου πω ότι έχουμε και οι δύο κανόνα να μην πούμε πουθενά ότι μου έκανε καλά τα μάτια ... Γελάει η αδελφή. Μην γελάς, της λέω, τα πράγματα είναι σοβαρά, εγώ έφαγα ξύλο γι' αυτό. Το κλείνω και μου λέει ο Γέροντας:

— Σ' αυτήν την δουλειά δεν θα ξαναπάς. Δεν γίνεται να συνέχισης αυτήν την δουλειά γιατί είναι πολύ επικίνδυνη. Δεν γίνεται μικρό κορίτσι 15 χρόνων να μπαίνης σε άγνωστα σπίτια (σαν πλασιέ βιβλίων), θα βρούμε άλλη δουλειά. Όπως

και έγινε. Λοιπόν τέρμα, αλλιώς δεν θα ξαναμιλήσουμε, εντάξει;

— Εντάξει, του λέω.

— Και θα έρχεσαι να σε συμβουλευώ τι να κάνης. Ποιον έχεις Πνευματικό;

— Τον Σεβασμιώτατον Κωνσταντίνο, τον Μητροπολίτη Βαγδάτης.

— Ωραία, μόλις πας στο σπίτι του, θα με πάρης αμέσως τηλέφωνο, πρέπει να του μιλήσω. Και πραγματικά, όταν πήγα σπίτι του, του τηλεφωνήσαμε και μιλούσανε για μένα και τον συμβούλευε για την πορεία της ζωής μου.

«Κάθε φορά που πήγαινα στον Γέροντα με κάποιο άτομο, με κάποια φίλη, πού είχαν σοβαρά προβλήματα υγείας είτε καρκίνο, είτε καρδιά ή οτιδήποτε άλλο, σχεδόν πάντα με την προσευχή του γίνονταν καλά. Ξέρω μια περίπτωση πολύ καλά πού ο ίδιος θεράπευσε όγκο ενώπιον της αρρώστου πού ήταν στο κελλί. Της είπε ότι «θα σου βγάλω τον όγκο» και της τον έβγαλε μπροστά της, -ο ίδιος ξέρει πώς- και της είπε «τώρα δεν χρειάζεται να πας χειρουργείο, ο καρκίνος έφυγε από το στήθος».

«Διάβαζε πάρα πολλές φορές την σκέψη μου και μου έλεγε «εγώ όλα τα βλέπω· μπορεί να είμαι εδώ και εσύ στην Πεντέλη, αλλά όλα τα βλέπω και ακόμα και τι σκέφτεσαι για μένα και τι σκοπό έχεις για μένα και τι κακές σκέψεις κάνεις για μένα, γι' αυτό σε παρακαλώ να μην έχης κακές σκέψεις για μένα και ό,τι έχεις να μου το λες, γιατί εσύ δεν είχες σκοπό να μου τις πης και γι' αυτό στις φανερώνω εγώ». Έβλεπε την ενέργεια των κακών λογισμών. Μερικές φορές έβριζα από μέσα μου και μου έλεγε «γιατί βρίζεις; Εγώ σε ακούω που βρίζεις από μέσα σου». Έβλεπε το κάθε στάδιο της ζωής μου και μου το αποκάλυπτε. Με βοηθούσε να καταλάβω τα λάθη μου, πώς να συνεχίσω το σωστό και πώς να το διορθώσω.

«Ήταν ένας Γέροντας πού παρ' όλο πού πονούσε μας δεχότανε, μας μιλούσε και μας συμβούλευε. Έβλεπε πράγματα πού θα μου συμβούν και έλεγε ότι θα είναι δίπλα μου. Τόν ευχαριστώ για όλα και ζητώ τις πρεσβείες του».

Πηγή: Ο Όσιος Πορφύριος, (Μαρτυρίες - Διηγήσεις - Νουθεσίες), § ιβ'. Όχι εγώ, η Θεία Χάρις σε έκανε καλά, σελ. 102-109, Έκδοσις του Κέντρου Ενότητας και Μελέτης - Προβολής των αξιών μας «Ενωμένη Ρωμιοσύνη», Σειρά «Ορθόδοξο Βίωμα», Τόμος 6, Θεσσαλονίκη 2017.